

ת"פ 1674/12/12 - מדינת ישראל נגד פרסקו תעשיות מזון בע"מ, חיים גרינברג

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ת"פ 1674-12-12

04 מרץ 2014

לפני:

כב' הסגנית נשיא איטה קציר

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד רנין יעקוב מנסור

-

הנאשמים: 1. פרסקו תעשיות מזון בע"מ
2. חיים גרינברג
ע"י ב"כ: עו"ד משה כהן

החלטה

- נגד הנאשם מס' 2 הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות לפי פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970 (להלן: "**פקודת הבטיחות**").
- בדיון ביום 31/1/13, העלה הנאשם טענה מקדמית בהתאם לסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**"), וביקש לבטל את כתב האישום נגדו, בין היתר, לאור העובדה שכתב האישום הוגש ע"י המאשימה, שעה שפרקליטות המחוז החליטה לסגור את התיק מחוסר ראיות.
- ביום 11/8/13, לאחר קבלת תגובת המאשימה ותשובת הנאשם, נתקבלה החלטה בטענות המקדמיות ובה נקבע, כי "**החלטת המאשימה בתיק זה להגיש כתב אישום כנגד נאשם מס' 2, לאחר שפרקליטות חיפה החליטה על סגירת תיק כנגדו, אינה מהווה משום פגיעה ממשית בתחושת הצדק וההגינות, ואין בה בכדי לפגוע בזכויותיו הבסיסיות של הנאשם מס' 2 להליך תקין**". (ר' החלטתי מיום 11/8/13).
- הנאשם הגיש בקשה לעיון וגילוי חומר החקירה, ובמסגרת הדיון מיום 1/9/13 הותר לנאשם לעיין ולצלם את החומר מהתיק המשטרתי, למעט התרשומת הפנימית.
- ביום 20/11/13, הגיש הנאשם בקשה לביטול כתב אישום מחמת חוסר סמכות של המאשימה, פגם בכתב האישום ופגיעה בעקרונות הצדק הטבעי.
- טענות ב"כ הנאשם בבקשה לביטול כתב האישום נוגעות לפגם שנפל לכאורה בהגשת כתב האישום. האחת עוסקת בשינוי החיקוק שמכוחו נערכה החקירה לחיקוק שמוזכר בכתב האישום; והשנייה עוסקת בסמכות מגיש

עמוד 1

כתב האישום בעבירה בה נחקר.

7. השאלה הראשונה שעליה יש לענות, היא האם לעולם תהיה זהות בין החיקוק שמכוחו נערכה החקירה לבין העבירה שבסופו של דבר יוחסה לנאשם בכתב האישום? וככל שהתשובה תהיה חיובית, צריך לבדוק אם כתב האישום בנסיבות עניינו של הנאשם מס' 2 הוגש בחריגה מסמכות.

8. אין מקום לקביעה, כי תמיד חייבת להיות זהות בין הוראות החיקוק לבין העבירה שבגינה נחקר הנאשם בהיותו חשוד בביצועה. הדבר אינו עולה מלשון החוק וגם לא מתיישב עם הפרשנות התכליתית של החוק.

9. החקירה אכן צריכה להתנהל מכוח חיקוק. כלומר, חייבת להיות מיוחסת עבירה לחשוד על-פי עבירה מוגדרת בחוק ספציפי שבגינה נפתחה החקירה.

10. הגם שאין הוראת חוק ספציפית המחייבת רשות חוקרת להודיע לחשוד במה הוא נחשד, ניתן ללמוד על חובה זו, בעקפין, מהוראות אחדות: סעיף 24 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996, המחייב להודיע לחשוד בעת מעצר את סיבת המעצר, וקל וחומר בעת החקירה; סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות); תקנות השופטים ובהן חובת האזהרה הכללית לפני החקירה כחשוד ועוד.

ר' ע"פ (ת"א) 70035/04 מד"י נ' חננה בנימין, תק-מח (3), 4683, מיום 9/9/04.

11. אולם, אין לצפות מראש מה יתגלה במהלך החקירה, ויתכן, כי מהחקירה תתגלנה עבירות מכוח חיקוקים נוספים שלא היו כלולים בחשדות המקוריים שבגינם נפתחה החקירה.

12. יודגש, כי ההפרדה המבנית בין הרשות החוקרת לרשות התובעת הינה הפרדה ראויה. בנסיבות אלה, קורה לעיתים שהרשות החוקרת מציינת בעת החקירה סעיפי עבירה מסוימים, ולאחר שתובע מוסמך עובר על חומר החקירה, הוא מוצא לייחס לנאשם בכתב האישום סעיפי עבירה אחרים. כל עוד מדובר באותה מסכת עובדתית לגביה נחקר הנאשם, אין בכך משום פגם ממשי המצדיק ביטול סעיפי האישום. יודגש, כי נאשם לעולם מודה או כופר בעובדות כתב האישום, כאשר הוראות החיקוק הן רק נגזרת מן העובדות.

ר' רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, (לא פורסם), מיום 2/5/05.

13. העובדה שנאשם לא נחקר במשטרה על עבירה מסוימת יכולה להשליך, בדיעבד, על קבלתו או דחייתו של הסבר שניתן לראשונה מעל דוכן העדים, אולם לא להביא לפסילת האישום. הדבר גם עולה בקנה אחד עם הוראת החדס"פ המאפשרת להרשיע נאשם בעבירה אחרת שנתגלתה מן העובדות שהוכחו בבית משפט, וברור שלרוב מדובר בעבירה שהוא לא נחקר עליה.

14. יש להזכיר, כי התיק המשטרתי, במסגרתו נחקר הנאשם לפי סעיף 338 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), נסגר מחוסר ראיות.

15. קבלת עמדתו של הנאשם, משמעותה המעשית היא, כי אם אין מספיק ראיות להעמדה לדין בעבירה בה נחקר, אזי לא ניתן גם להעמיד לדין בעבירה אחרת. עמדתו זו של הנאשם אף מנוגדת לאינטרס הציבורי בהרשעת הנאשם בעבירה שלא היתה כלולה בכתב האישום, כאמור לעיל.

16. למן הרגע שנפתחה חקירה כדין, ונוהלה על ידי חוקרים שהוסמכו לחקור בגין העבירות שיוחסו באותו שלב לחשוד פלוני, הרי כל העבירות הנוספות הכלולות באותה מערכת עובדתית שנחקרה כדין, מצויות ב"מתחם הסיכון" של העברין.

ר' ע"פ (ת"א) 70773/03 מד"י נ' חב' כרמל תעשיות חלפים בע"מ ואח', דינים מחוזי, כרך לד (4), 199.

17. בית המשפט העליון כבר דחה בעבר בקשת רשות לערער בעניין רע"פ 1030/05 **ריקו ברקו נ' מדינת ישראל**, מיום 3/2/05, וקבע, כי אכן, ככלל, מן הראוי לחקור חשוד בגין החשדות המיוחסות לו, אולם במקרה זה לא נגרם למבקש נזק ראייתי או עיוות דין, שכן נתאפשר לו להציג את מלוא גרסתו בשלב מאוחר.

18. זאת ועוד, כאשר נופל פגם בהתנהלות המדינה, המגמה היא לבדוק האם קיימת מערכת איזונים המביאה בחשבון את חומרת הפגם מזה ואת האינטרס הציבורי בניהול ההליך הפלילי מזה. כך למשל, בבחינת טענת "הגנה מן הצדק", אין די בכך שנמצא פגם בהתנהלות המאשימה. יש לבחון את עוצמת הפגם, לאזן בין הערכים הנוגדים, ולבחון מהו הסעד המידתי הראוי בגין ההפרה (ר' ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט (6) 227 (2005)). עוד נקבע לאחרונה, כי ביטול של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה הליך קיצוני שבית המשפט יזקק לו במקרים חריגים בלבד (ר' בר"ש 2736/11 **מדינת ישראל נ' פרלמוטר**, (טרם פורסם), מיום 24/7/11).

19. על-פי פסק הדין בעניין בנימין חננה, גם אם קיימת חובה לחקור את הנאשם ולקבל את גרסתו על כל העבירות המיוחסות לו, אין בהעדר אזהרה מפורשת בעבירה מסוימת כדי להביא לפסילת כתב האישום.

20. בענייננו, לא נטענה כל טענה לגבי פגיעה ממשית בהגנת הנאשם מהעדר החקירה על עבירות נשוא כתב האישום עד כדי עיוות דין.

21. לאור האמור, אני קובעת, כי כתב האישום, כפי נוסחו, קרי שלא כולל את העבירה לפי סעיף 338 לחוק העונשין, הוגש כדין.

22. משאלה הם פני הדברים, ומקום בו הנאשם קיבל את כתב ההסמכה ולא טען, כי המאשימה נעדרת סמכות להגיש כתב אישום המייחס לנאשמים עבירות לפי פקודת הבטיחות, מתייתר הצורך לדון בשאלת הסמכות בהגשת כתב האישום.

23. זאת ועוד, מקובלת עליי עמדת המאשימה, כי כתב האישום יכול לכלול עובדות נוספות, הגם שאינן דרושות לשם הוכחת יסודות העבירה, וזאת על מנת להציג בפני בית הדין את כלל נסיבות המקרה שבגינן הוגש כתב האישום.

24. בנסיבות אלו, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ב' אדר ב תשע"ד, (04 מרץ 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.